Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францішканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѝ.

Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 247. Субота 2 (14) падолиста 1891. Рôкъ I.

Бесѣда Рудініого.

Згадуючи оногди про мирнѝ вôдзывы, якѝ въ послѣдныхъ дняхъ понеслись по Европѣ, навели мы и тутъ часть бесѣды италіяньского президента кабінету, выголошеной въ Мілянѣ, въ котрôй Рудіні згадавъ и про ситуацію въ Европѣ. Бесѣда Рудініого була однакожь и зъ иншого взгляду дуже цѣкава; вôнъ выложивъ въ нѣй мало що не всю політику италіяньского кабінету: говоривъ про фінансы, про вôдносины до папства та про політику кольоніяльну, — тожь годить ся познакомитись зъ тою бесѣдою бодай въ головнѣйшихъ еи чертахъ.

Дня 9 с. м. зôбрало ся въ театрѣ „делля Скаля“ въ Мілянѣ множество самои добôрнои публики мѣжь котрою явили ся такожь численно сенаторы и послы, а въ льожахъ заняли мѣсце дамы. Театръ бувъ електрично освѣтленый. Коли въ сали явивъ ся Рудіні, представивъ его предсѣдатель збору публицѣ и міністеръ розпочавъ середъ грôмкихъ оплескôвъ свою бесѣду.

На вступѣ зазначивъ вôнъ насамперѣдъ, що міністерство его було покликане, щобы залагодити справу фінансову. Его проґрамою есть економічна праця и поправлене фінансôвъ. Кабінетъ довѣвъ въ буджетѣ на рôкъ 1891/92 ощадности до 68 міліонôвъ, а въ буджетѣ на 1992/93 р. вынесуть они 140 міл. Кабінетъ рѣшивъ ся не затягати новои позички. Рудіні сказавъ, що скорше бы уступивъ, якъ колибъ мавъ робити новѝ довги. Черезъ два роки заощаджено въ выдаткахъ войсковыхъ около 50 міліонôвъ, але правительство не могло бы брати на себе одвѣчальности за ощадности, котрѝ вплинули бы на зменшене оборонной силы краю.

Въ переговорахъ о угоды торговельнѝ — казавъ Рудіні — старано ся о то, абы не нанести шкоды нашому промыслови и пôдперти вывôзъ нашихъ рôльныхъ продуктôвъ. На тôй засадѣ опираесь угода заключена зъ Нѣмеччиною, тѝ самѝ засады будуть пôдставою угодъ зъ Австро-Угорщиною и Швайцаріею, котрѝ не задовго будуть заключенѝ.

Папство, котре вôдъ часу до часу займае грôзне становище, вôйшло въ границѣ, означенѝ власти духовнôй, и то не лишь въ наслѣдокъ закона, котрый не буде безкарно нарушеный, але такожь въ наслѣдокъ майже однодушнои згоды тыхъ, що уважають ся за найпобожнѣйшихъ. Традиційна політика церковна, котра причинила ся до славы и силы италіяньского королевства, буде точно удержувати ся. Приключеня, якѝ на жаль настали, не звернуть насъ зъ нашои дороги. Задля такихъ дрôбниць не втягнемо въ дискусію конституціи королевства и не нарушимо незмѣнной орґанічнои постановы ґарантійнои, котрои практичнôсть и справедливôсть доказавъ довгій досвѣдъ. Италія задержить належный респектъ для свободы совѣсти и реліґійнои терпимости, котрои у насъ завсѣгды держали ся. Богомольцѣ цѣлого свѣта можуть бути певнѝ, що стоять пôдъ охороною нашихъ законôвъ; они можуть кождого часу прибувати до Риму, складати почесть папѣ, котрому мы, въ почутю нашои теперѣшнои силы и забезпеченои будучности, можемо безъ обавы полишити найбôльшу свободу, а рôвночасно вôддавати ему почесть яко суверенови.

Въ Африцѣ наказуе намъ обачнôсть залишити всяку авантурничу політику. Въ нашôй ерітрейскôй кольоніи придержуемось розважного становища; держимо ся зъ далека, не зрѣкаючись нашихъ посѣлостей и не зменшаючи нашого вплыву. Въ той спосôбъ могли бы мы зменшити нашѝ выдатки рôчно на 10 міліонôвъ. Италія задержить такожь и на будучнôсть свою силу и свôй вплывъ, якій мае на сусѣднѝ краѣ. Зъ Расъ-Манґашою порозумѣемо ся, зъ Маконеномъ есьмо въ добрыхъ вôдносинахъ, а зъ Менеликомъ будуть незадовго знову заведенѝ добрѝ вôдносины. Въ той спосôбъ буде забезпеченый миръ въ Африцѣ и утворить ся пôдстава до новои орґанізаціи. Ґен. Гондольфі дôстане специяльне порученє роздѣлити въ кольоніи власть цивільного ґубернатора вôдъ власти войскового команданта.

Зъ сильною арміею, могучою фльотою и вѣрными союзниками, есьмо въ силѣ удержати нашу независимôсть супротивъ всякои зачѣпки; але та сила мусить пôднести чувство нашои вôдвѣчальности и Италія мусить вплывати на то, щобы миръ мôгъ бути ще бôльше укрѣпленый и забезпеченый. Маю надѣю, що Богъ не допустить, щобы въ Европѣ закипѣла вôйна. Вѣрю въ то сильно, а навѣть заручаю, що монархи руководять ся духомъ великого умѣреня и мудрости.... Правительство италіяньске думае, що черезъ вôдновленє союзôвъ зъ Австро-Угорщиною и Нѣмеччиною скрѣпило станъ, здôбный до розвою тои політики, яка

3

При стрѣлецькôй ватрѣ.

ОПОВѢДАНЄ

АБҐАРЪ-СОЛТАНА.

(Перевѣвъ Павло Кирчôвъ).

(Дальше.)

Вкôнци дощь переставъ. Мы выйшли заразъ зъ колибы розглянути ся по свѣтѣ. На небеснôмъ зводѣ не було вже нѣ одной хмарочки, блыскучѝ зорѣ зъ сафірового небосклону моргали до насъ жартовливо, лишь десь далеко вôдъ захôдной стороны, надъ самымъ овидомъ, часомъ дивно червонѣло, але и тѝ блески трѣвали дуже коротко та тонули заразъ въ срѣбно прозорôй, мовто темнôй, мовто ясной атмосферѣ лѣтнои ночи. Я вергъ окомъ близше себе, у низъ. Перепуджена мабуть лютостю бурѣ худоба выломала *ворине* въ *околѣ* и розбрыла ся по половинѣ; *бовгарѣ* и самъ ґазда розбѣгли ся зганяти еи назадъ, иншѝ знову розкладали довкола кошаръ наново огнѝ, що дощь позаливавъ.

Лава ялинового молоднику, ростучого о якихъ сто метрôвъ понизше колибы, лежала звалена до землѣ, мовъ той выляглый ланъ буйнои пшеницѣ. Воздухъ бувъ холодный, майже студеный; схôдный вѣтеръ вѣявъ зимный, пронимаючій до кости; о нѣчлѣгу на свѣжôмъ воздусѣ не було що и гадати.

Мы вернули въ колибу. Мои товаришѣ, не абы якѝ стрѣльцѣ, не дуже вражливѝ, розмѣстили ся разомъ зъ Новакомъ на лавахъ попôдъ стѣнами и заразъ смачно позасыпляли, захропѣвши навзаводы. Нашъ артистъ, Никола и я немоглисмо якось спати; мы засѣли довкола ватрѣ, що тлѣла посередъ колибы на земли. Маляръ, хоть не звыкъ мовчати, сидѣвъ мовчки, задуманый, порпувши увесь въ одну якусь гадку, котру здраджувавъ лише оживлеными рухами. Его очи горѣли дивнымъ огнемъ натхнѣня, а зъ бѣлого, высокого чола мовъ промѣне било. Тварь, цѣла постава того рѣзкого звычайно, троха простачо, грубовато жартовливого чоловѣка, змѣнила ся теперь зовсѣмъ. Я чувъ, що цѣлымъ его еством заволодѣла могуча творча думка. Наразъ выпроставъ горѣшну часть тѣла, голову звернувъ вгору и, бючи долонею по колѣнахъ, закликавъ вголосъ:

— Буде, маю вже!

Никола дививъ ся зъ неменшимъ нѣжь мое зацѣкавленемъ на молодого чоловѣка. И его, то наопôвъ дике дитя пустынѣ, ударила змѣна въ чертахъ и выразѣ лиця маляра; и вôнъ дивнымъ прочуванемъ, жиючого у вѣчнôмъ сходѣ зъ природою чоловѣка, вôдчувъ цѣлу повагу хвилѣ майстерського натхнѣня. Поглянувъ милымъ окомъ на молодця и, тихимъ проникаючимъ въ душу голосомъ, промовивъ:

— Я, простый хлопъ, гуцулъ, але я васъ, панове, люблю май дуже... Не першина минѣ зъ вами та сходити ся; *знавсми* васъ въ житю май-май! и ляцькихъ и угорськихъ... Охъ знавсми тôлько, що й *лику* найти трудно; а найбôльше пôзнавсми васъ тогди, яксми втѣкъ зъ Мільнерови службы та пôйшовъ зъ гузарами въ угорську землю на войну.

При сихъ словахъ пригадавъ я собѣ, що вôнъ вже кôлька разôвъ згадувавъ за якогось Мільнера; я пригадавъ собѣ такожь, що мовивъ щось о якôмсь щенюку та медведюку Мільнеровôмъ; мене взяла цѣкавôсть почути про Николову тоту пригоду. Нашѝ товаришѣ спали якъ побитѝ а я чувъ, що мене ще зовсѣмъ на сонъ не збирае, отже для доповненя безсонной ночи, я забагъ принудити старого гуцула до оповѣданя. Ну, я любивъ усе тай люблю тѝ оповѣданя людовѝ, навѣянѝ чаромъ пересуду и якогось не захопного міту.

— Николо! — кажу до старого стрѣльця, — Ты вже нинѣ кôлька разôвъ згадувавъ о якихсь тамъ Мільнерахъ, о якôмось псѣ и медведюку... Що то за исторія? Минѣ спати ся не хоче, тобѣ мабуть такожь нѣ, розкажижь намъ про тѝ часы, я люблю послухати, якъ то давно дѣялось.

Поморщена, осмалена тваръ гуцула побѣлѣла при моихъ словахъ; ведена враженемъ пересудного страху рука зробила майже мимовôльно знакъ хреста святого. Ажь по кôлькохъ хвиляхъ вôдповѣвъ:

— Ехъ, пане; лячно пôдъ таку та пôзну годину казати про нечисту силу, пекъ бы ѣи, та цуръ!

Тутъ знову перехрестивъ ся и мы оба зъ нимъ. Маляръ, котрому очи на споминку гуцульскои исторіи засвѣтили ся ще яснѣйше, почавъ напирати разомъ зô мною.

намъ головно потрѣбна для удержаня выдатковъ на войско въ тѣснѣйшихъ границяхъ. Сильнѣ въ почутю нашого права и переняті бажанємъ удержати status quo, особливо на Середземнôмъ мори, творимо въ Европѣ елементъ мира.... Зъ Австро-Угорщиною и зъ Нѣмеччиною удержали мы солідарность поглядôвъ и интересôвъ, котра лишить тревалѣ слѣды по собѣ. Декотрѣ народы зробили нашому наслѣдникови престола дружне и сердечне приняте, котре наповняє насъ щирою вдячностію. Нашѣ добрѣ вôдносины зъ Россією выкликали недавно въ публичнôмъ мнѣню якогось рода чувство убезпеченого мира. Супротивъ Франціи поступали мы такъ, щобы розвѣяти всяке пôдозрѣнє и недовѣрчивôсть.

Бесѣду свою, котра тревала около пôвтора годины, закôнчивъ Рудіні середъ грôмкихъ окликôвъ въ его честь, а такъ само принято грôмкими оплесками тѣ части бесѣды, въ котрыхъ вôнъ говоривъ о рôвновазѣ буджетовôй, церковнôй политицѣ и о становищи Италіи въ Африцѣ.

Рада державна.

Въ комісіи буджетовôй вела ся вчера дебата надъ справою безпосереднихъ податкôвъ. — Пос. Козловскій интерпелювавъ міністра фінансôвъ въ справѣ предложеня проекту закона о екзекуціи податкôвъ. — Пос. Кайцль поставивъ резолюцію взываючу правительство, щобы оно заповѣдженѣ проекты законôвъ о реформѣ податку зарбкового, взглядно податку доходового предложило ще на теперѣшнôй осѣннôй сесіи. — Послы Рутовскій и Козловскій доказували, що само пересуненє тягару податкового зъ найнизшихъ податникôвъ на середныхъ не выстане; частькова реформа не знайде бôльшости въ Палатѣ. Лишь правдиве вырôвнанє тягару податкового, обложенє податками мобілій и капиталу въ користь перетяженыхъ податникôвъ и вышуканє новыхъ жерелъ зможе принести пôльгу, а міністеръ фінансôвъ зробить тымъ велику прислугу. Пос. Козловскій обстававъ за заведенємъ податку вôдъ рентъ капиталôвъ и домагавъ ся, щобы попри то заведено проґресивный податокъ доходовый. — На замѣтку пос. Гайльсберґа, що заповѣдженый проектъ закона о податку зарбковôмъ не вôдповѣдає заявленямъ, якѣ давъ міністеръ дня 3 липня, сказавъ міністеръ фінансôвъ ще разъ, що намѣрена реформа податку зарбкового вôдповѣдає зовсѣмъ тымъ заявленямъ и має на цѣли зробити пôльгу малымъ податникамъ черезъ то, що наложить ся тягаръ на сильнѣйшихъ податникôвъ.

Послы Пленеръ и Гайльсберґъ заявили, що пôсля заявленя міністра фінансôвъ мусѣли они сподѣвати ся, що проектъ закона о пôльгахъ для найнизшихъ клясъ податникôвъ буде заразъ зъ початкомъ осѣнньои сесіи предложеный; партія Пленера застерѣгає собѣ отже вернути ще теперѣшньои сесіи до его давнѣйшого внесеня и порушити его въ якôйсь формѣ въ новôй Палатѣ.

По довшôй дебатѣ, въ котрôй брали участь Пініньскій, Беръ, Герольдъ, Менґеръ и Мавтнеръ, вôдкинено резолюцію Кайцля всѣми голосами противъ 2. и принято титулъ „Податокъ зарбковый“.

При титулѣ „Тютюнъ“ заявивъ заступникъ правительства, Крікль, що зарядъ монополю тютюнового старає ся полѣпшити якôсть тютюну. И сей титулъ принято.

Бесѣда посла о. Брылиньского

выголошена при дебатѣ буджетовôй надъ рубрикою буджету Міністерства просвѣты и вѣроисповѣдань.

Высока Палато! Я зголосивъ ся до слова, щобы въ имени греко-кат. клира въ Галичинѣ наново внести резолюціи, котрѣ поставлено ще за попередного законодавчого періоду и въ послѣднôй сесіи лѣтнôй. За тôй часъ выготовлено вже справозданє комісіи буджетовои и зъ него мы зъ вдоволенємъ довѣдуємось, що комісія буджетова выслухала нашихъ бажань и такожь Выс. Правительство, якъ видко, до нихъ прихилюєсь.

Длятого уважаю своимъ обовязкомъ — пояснити близше поставленѣ нами поступ..ты и промовити за прискоренємъ ихъ сповненя. Перше, о що мы въ нашôй резолюціи упоминали ся, єсть вывѣнованє греко-кат. епископства въ Станіславовѣ. Мы бы радѣ, щобы дотацію станіславôвского епископа зъ 6000 зр. пôдвысшено на 12.000 зр. рôчно, бо всѣ епископы обохъ обрядôвъ въ Галичинѣ мають що найменше 12.000 зр. дотаціи.

Вôдтакъ повиннѣ крилошане въ Станіславовѣ мати спôльный дôмъ, божь они становлять колеґію, — а не повиннѣ якъ теперь мешкати розкиданѣ по рôзныхъ далекихъ домахъ, бо спôльна робота консисторска лишь въ ґреміюмъ лекша и успѣшнѣйша.

Вкôнци було бы пожаданє, щобы, якъ се всюды заведено, отворено при новôй діецезіи станіславôвской четвертый рôкъ семинаріи для богословôвъ, котрѣ дотеперь мѣстять ся въ львôвской семинаріи, бо лишь въ такій способъ може епископъ особисто пôзнати, чи питомцѣ, що мають стати священиками, вôдповѣдають свому званю.

Друге, чого мы жадаємо, — се потреба выбудованя новои резиденціи для греко-кат. епископа въ Перемышли. *(Дуже справедливо! — зъ правицѣ).* Чей Выс. Правительство знає, що передъ майже двацяти лѣтами мавъ греко-кат. епископъ перемыскій свою резиденцію. Тогди въ надѣѣ, що на тôмъ самôмъ мѣсци поставлять нову резиденцію, зруйновано за згодою Выс. Правительства стару резиденцію, а тымчасомъ на нову навѣть не заносить ся. *(Такъ! — зъ правицѣ).* Длятого епископы въ Перемышли мусять мешкати по рôзныхъ домахъ, котрѣ ихъ высокому священичому достоинству не вôдповѣдають. Выс. Правительство не потерпѣло бы нѣякои шкоды, а противно, чинщѣ, за наемъ плаченѣ 20 лѣтъ, були бы вже и доси выстали на здвигненє новои будôвлѣ.

Трете жаданє наше таке, щобы о скôлько можна, пôдвысшено платню крилошанъ всѣхъ трехъ греко-кат. діецезій въ Галичинѣ. У насъ то власне єсть такъ, якъ говоривъ мôй передбесѣдникъ, Вп. дръ Ґреґорецъ, бо й нашѣ крилошане дôстають лише 840 зр. платнѣ. Ся скупа дотація ще пôсля нормъ зъ минувшого столѣтя — не вôдповѣдає анѣ достоинству крилошанъ, анѣ вôдносинамъ нинѣшного часу, тожь давно вже була пора, щобы Выс. Правительство вôдповѣдно пôдвысшило ихъ платнѣ.

Вкôнци мавъ бы я ще въ имени духовеньства одно пôднести — а се правительству зовсѣмъ не було бы трудно сповнити — щобы греко-кат. духовеньству въ Галичинѣ платнѣ и т. зв. додатки конґруальнѣ выдавано — не якъ до теперь, зъ долины, але зъ горы.

Панове! Властива цѣль моеи нинѣшнои промовы ось така: Я, прошу Выс. Палату щобы приняла внесенє поставлене буджетовою комісією и щобы Выс. Правительство якъ найскорше эго сповнило. *(Браво! браво! — зъ правицѣ).*

— Видишь, старый — почавъ вôнъ казати, — всѣ мы тутъ христіяне, и перехрестити ся знаємо, а нечистый зовсѣмъ слабый передъ тымъ святымъ знакомъ, нѣчого намъ не вдѣє лихого, тай не єму, бачь, воювати изъ нашою вѣрою.

Никола хоть любивъ оповѣдати, всежь таки якійсь часъ ще вагувавъ ся, ажь понукъ тогди, якъ я обѣцявъ єму дати за тоту повѣсть два фунты доброго пороху. Набивъ собѣ бляшану люльчину тютюномъ, котрого давъ єму маляръ изъ свого капшука и, перепрошуючи згоры, що не зумѣє добре розповѣсти, почавъ говорити.

* * *

— Якъ ся дивлю отутъ на васъ, панове, то заразъ ми стають мои молодѣ лѣта въ памяти... Гей, гей, гей! Де то моя молодôсть? Де то моя сила? Де вже тѣ панове, тѣ парубки, де тѣ камраты, що зъ ними чоловѣкъ при ватрѣ ночи проводивъ, байки оповѣдавъ, солодкѣ спѣванки рôднѣ спѣвавъ? Вѣтеръ студеный повѣявъ, *вюга* пôвнôчна потягнула та розсыпала ихъ по свѣтѣ широкôмъ, гейбы сухе листє букове; порозганяла ихъ *вюга* тота поза горы далекѣ, поза моря глубокѣ, синѣ та чорнѣ, поза рѣки рвучѣ та спѣненѣ; поклали свои головы по майданахъ далекихъ, по побоєвищахъ. Тяжка чужа землиця присыпала тѣ орлинѣ та соколинѣ очи... Нема вже ихъ на свѣтѣ, отъ ще десь хиба якійсь дѣдъ, кулями нашитый, волочить старѣ ноги по свѣтѣ та дѣтвакамъ розказує, якъ за ихъ батькôвъ бувало на свѣтѣ, якъ *оце* я вамъ тутечки розказуватиму.

Якъ зъ дитинныхъ лѣтъ я запамятавъ, та якъ старѣ люде оповѣдали, — по цѣлôмъ свѣтѣ була панщина. Простый нарôдъ не мавъ своеи землѣ, лишь на панськôй або на цѣсарськôй сидѣвъ та у дворъ ходили люде на панській ланъ за землю вôдробляти чиншъ своимъ власнымъ трудомъ, кровавымъ потомъ. У насъ, вôдъ коли свѣтъ свѣтомъ, вôдъ коли сѣ синѣ горы горами — панщиняной роботизны не було. Гуцулы сидѣли собѣ на цѣсарськôй, камеральнôй, або десь не десь на панськôй земли, ба зновъ на церковныхъ владичихъ ґрунтахъ и, замѣсть роботы, платили чиншъ чимъ хто змагавъ: хто грôшми, хто маржинею, хто брындзею, ба шкôрами, ба ремесломъ та промысломъ усякимъ.

По громадахъ цѣсарськѣ, ба й панськѣ та владикові мандаторы панували надъ христіяньскимъ народомъ; збыткували ся до своеи волѣ, якъ хто мôгъ та хотѣвъ. А не було вже на цѣлу *Чорну рѣку*, на усѣ надграничнѣ полонины найстрашнѣйшого мандатора, якъ Мільнеръ... проклятый Нѣмець на Яворнику.

Вôнъ собѣ *слободу*, загороду мôцну на горѣ выстроивъ, а мурованy, а высоку гей монастиръ якій! Передъ опришками-соколами державъ двацять ще й чотири *пушкарѣвъ*, самыхъ сынôвъ ґаздôвськихъ — за повиннôсть; деръ нарôдъ, тиснувъ данинами такъ, що усякъ крывъ ся зъ грôшми, щобы Мільнеръ о нѣмъ не дôзнавъ ся, бо забравъ бы заразъ; ба й молодицѣ и дѣвчата поховали були угорськѣ дукаты, турецькѣ червѣнцѣ, та хоть бы премъ найбогатша, ишла на танцѣ, якъ тота жебрацька донька, безъ срѣбла, безъ коралѣвъ.

Мільнеръ сей мавъ жѣнку, *богатирку* велику. Що вона була вѣдьма, страшна та погана, о сѣмъ я ажь пôзнѣйше дôзнавъ ся; алемъ тото знавъ вôдразу, *якъмъ* лишь перший разъ єи увидѣвъ, та й до сьогоднѣ знаю, що гладшои, краснѣйшои жѣнки на свѣтѣ я не надыбавъ. Рôсла була, струнка та высока, гей ся ялиця молода, на пôвнôчнôмъ стоцѣ Чорногоры; руки та ноги малѣ якъ уточенѣ; въ станѣ тонка май, що можь було рукою обняти; волосъ довгій чорный, якъ крукове пѣря; губы коралевѣ, що лишь трошки часомъ закрывали въ половину зубки бѣлѣ, якъ перлы. Цѣла була гадина красна, чудна, а вже що очи, то у нихъ зложивъ нечистый найбôльшу силу. Очима тыми голубими, що якъ тота стоїча вода въ гôрськихъ озерахъ, чистыми та безденными, умѣла чарувати, умѣла тыми проклятущими зѣницями такъ до чоловѣка промовити, що йшовъ бы за нею и на окрай свѣта, въ огонь и въ воду, изъ скалы у пропасть бы скочивъ; такъ умѣла ними розказувати, що усякій лехкимъ серцемъ на криміналъ бы ся важивъ, а щобы сѣ очи лишь до него ся усмѣхали.

(Дальше буде).

Перегляд политичный.

Дневникъ розпоряджень войсковыхъ доносить, що Правительство постановило збôльшити въ Галичинѣ и на Буковинѣ жандармерію о 150 кôнныхъ а 500 пѣшихъ жандармôвъ. Збôльшене се мае на цѣли заостренє надзору россійскои границѣ. Переходъ черезъ границю буде обмеженый лишь на кôлька точокъ. Число поліційныхъ комісаріятôвъ въ поодинокихъ мѣстахъ Галичины мае бути збôльшене. Въ тôй самôй цѣли мае бути також вôдповѣдно зреорґанізована служба сторожи фінансовои на границы.

Въ децентралізации зелѣзниць державныхъ вôдбула ся вчера рада міністрôвъ пôдъ проводомъ Є. Вел. Цѣсаря. До польскихъ часописей доносять зъ Вѣдня, що передъ радою принимавъ Єго Вел. Цѣсарь въ сѣй справѣ председателя Кола польского, Яворского на авдієнціи.

Presse доносить, що пôсля заявленя пос. Яворского въ Колѣ польскôмъ мала спôльна нарада міністрôвъ пôдъ проводомъ Цѣсаря постановити, щобы истнуючу въ Краковѣ дирекцію руху зелѣзниць державныхъ полишити; за то мае розширити ся кругъ дѣланя дирекцій руху, котрѝ будуть мати право именованя урядникôвъ ажь до девятои клясы ранґи, набуваня матеріяльôвъ и инвентаря. Уложенє подробностей змѣненои орґанізаціи желѣзниць державныхъ, полишено дальшому порозумѣню властей центральныхъ.

Зъ Праги доносять, що ческій соймъ зберє ся заразъ по новôмъ роцѣ (1892) на коротку сесію головно лише въ тôй цѣли, щобы полагодити краєвый прелімінаръ. На довшу сесію буде скликаный соймъ доперва въ осени.

На онокгдѣшнôмъ, першôмъ зъ черги засѣданю загальнои конференціи епископату австрійского зложено 4 секціи: 1) для шкôлъ и просвѣты, 2) справы катихизму, 3) справъ вѣроисповѣдно-правныхъ и 4) для стоваришень и прасы. Неприсутнôсть свою оправдали: кардиналъ Дунаєвскій, Впреосв. митрополитъ Сембратовичь и Преосв. Пелешь.

Przegląd kościelny доносить: Конґреґація пропаґанды выдала декретъ що до Русинôвъ унiятôвъ перебуваючихъ въ Америцѣ, що мають доти пôдлягати мѣсцевымъ ординаріятамъ латиньского обряду, доки ихъ не буде на стôлько, щобы могло бути утворене окреме греко-католицке епископство; заразомъ також, що лишь нежонатѝ гр. кат. священики мають сповняти службу душпастирства мѣжь своими краянами.

Лондонскій Standard каже, що уступъ въ Престольной Бесѣдѣ Є. Вел. Цѣсаря австрійского о загальнôмъ положеню политичнôмъ въ Европѣ не звучить такъ зовсѣмъ успокоюючо, якъ послѣднѝ бесѣды, выголошенѝ рôжными мужами державными. Монархъ зъ великою вагою говоривъ о своихъ союзникахъ, а и въ послѣдной бесѣдѣ Рудініого не було зовсѣмъ нѣчого такого, щобы вказувало на ослабленє звязей, сполучуючихъ Италію зъ двома цѣсарскими державами.

Петербурскій кореспондентъ Standard-а подає цѣлый рядъ выпадкôвъ, въ котрыхъ зôбранѝ для голодуючихъ въ Россіи грошѣ, по просту розтрачено. А тымчасомъ голодова нужда въ Россіи росте и родить иншѝ нужды. Зразу умирали селяне пôддаючи ся спокôйно судьбѣ, не жалувались. Нинѣ вже выколює ся зпосередь нихъ невдоволенє, котре росте зъ каждымъ днемъ та засягає щоразъ ширшѝ круги. Нинѣ вже числять 33 міліоны голодуючихъ людей, ну, а щожь буде такъ за два мѣсяцѣ? Подумати лячно. Дотеперь занимають ся лишь справою заосмотреня голодныхъ, але о зарядженяхъ санітарныхъ нѣхто не подумавъ, а выбухъ епідеміи єсть неохибный!

Рубель иде въ долину безъ огляду на политичнѝ вôдносины, а за рублемъ спадають такожь ренты и облігаціи россійскѝ. Стараня амбасадора Моренгайма въ Парижи не принесли нѣякого хôсна. Рента россійска спала зъ $79^3/_4$ на 75. Зъ Парижа доносять, що тамъ скликано онокгди раду міністрôвъ въ сѣй справѣ и що мін. Рувіє интерпелювавъ навѣть Ротшільда. Вѣсть о тôй интерпеляціи зробила пригноблююче враженѣ.

Новинки.

— **Торжественный въѣздъ** станіславôвского Владики Преосв. еп. Куиловского вôдбувъ ся вчера около 1 год. пополудни. Вже на стаціи зелѣзницѣ въ Єзуполи повитали Владику репрезентанты станіславôвскои капітулы зъ клиромъ деканату єзупôльского и вернули разомъ зъ Владикою до Станіслава. Тутъ бувъ дворець зелѣзницѣ прекрасно удекорованый а въ сали I клясы повитали Владику: капітула, начальники урядôвъ державныхъ, маршалокъ Рады повѣтовои, бурмістръ мѣста и депутація станіславôвскихъ Русинôвъ. По короткôй промовѣ Преосвященого, выѣхавъ Владика до мѣста и задержавъ ся при тріюмфальнôй брамѣ, уставленôй коштомъ мѣста при ул. Вôрменьскôй, украшенôй хоругвами о національныхъ барвахъ. Тутъ повитало Владику духовеньство руске короткою промовою а бурмістръ подавъ хлѣбъ и сôль. Тутъ дожидало Владику такожь и духовеньство другихъ обрядôвъ, братства церковнѝ, Рада мѣста и репрезентанты мойсеєвого вѣроисповѣданя. Преосвященый убравъ ся тутъ въ ризы церковнѝ и въѣхавъ торжественно до катедральнои церкви, вступивши по дорозѣ до костелôвъ вôрменьского и латиньского. При вступѣ до катедры повитавъ Преосвященого мѣсцевый парохъ, крилош. о. Шанковскій. Въ цѣлôмъ тôмъ походѣ взяло участь множество народу въ святочнôмъ строю. По молебни удавъ ся Преосвященый до своєи палаты и о 3 год. приймавъ у себе духовеньство всѣхъ трохъ обрядôвъ, репрезентантôвъ Рады громадскои, Рады повѣтовои, урядôвъ державныхъ и репрезентантôвъ громады жидôвскои.

— **Громадѣ Волчкôвъ**, въ повѣтѣ станіславôвскôмъ, жертвувавъ Є. Вел. Цѣсарь на погорѣльцѣвъ 400 зр. запомоги.

— **Надане посады**. Ц. к. краєвый судъ высшій въ Краковѣ надавъ Гієронимови Ягошевскому, судовому авскультантови въ Перемышлянахъ, посаду авскультанта въ округѣ краковского высшого суду краєвого.

— **Новѝ товариства**. Члены громады Сенькова заснували товариство „Читальня Просвѣты" (на основѣ новыхъ статутôвъ Просвѣты) и внесли вже свои статуты въ ц. к. Намѣстництво до затвердженя. — ВъАмерицѣ, въ Джерсі Сіті (передмѣстє Нового Йорку), заснувала ся Читальня пôдъ проводомъ о. Гр. Грушки.

— **Вѣче въ Турцѣ**, що мало вôдбути ся 17 падолиста, вôдложено на познѣйше безъ означеня часу.

— **Огнѣ**. Въ послѣдныхъ часахъ були выпадки огню въ слѣдуючихъ мѣсцевостяхъ: Въ Бѣлокирници, пов. золочѣвскій, погорѣло 5 господарствъ, шкода 8.250 зр.; въ Хлопахъ, пов рудецкій; 21 господарствъ, шкода около 25.000 зр.; сей огонь повставъ мабуть зъ пôдпалу. Въ Рогознѣ, пов. самбôрскій, погорѣло 6 господарствъ, шкода выносить 9.000 зр.; въ Якубовôй Воли, пов. дрогобицкій, згорѣло 11 загородъ, шкода перейшло 7.000 зр.; на передмѣстю Дубецкôмъ въ Перемышли згорѣвъ фôльварокъ жида Ицка Каннера зъ горѣльнею и кресценцією; шкода около 70 тысячь, а на 40 тысяць була убезпечена. Въ Якубôвцѣ, пов. гусятиньскій, погорѣло збôже посесора жида Йойлы Йося Ваґнера, шкода убезпечена 11.916 зр. Въ Верхню, жидачѣвского пов., згорѣло 6 загородъ, шкода 31.2000 зр. Въ Миковѣ, пов. санôцкого, згорѣло 5 господарствъ, шкода около 6 тысячь. Въ Высокôй, пов. ясліскій, згорѣло 5 господарствъ, шкода около 10 тысячь; въ Липици горѣшнôй, пов. рогатиньскій, погорѣло 7 господарствъ, шкода около 5 тысячь.

— **Нагла смерть**. Оногди вечеромъ спостерѣгъ мѣскій поліціянъ на жовкôвскôй улици хору женщину, въ вѣку до 40 лѣтъ, що сидѣла на хôднику, и вôдвѣзъ єи до головного шпиталю. Однакъ въ дорозѣ незнакома жѣнка померла. Якъ показалось зъ доходженя, называє ся она Катерина Миколишинъ и була жѣнкою заробôника. Заряджено обдукцію, щобы пересвѣдчити ся, чи смерть була природна.

— **Злодѣйска хитрôсть**. До старенькои панѣ К., мешкаючои при ул. Паньскôй ч. 11, прийшовъ оногди якійсь панокъ, допытуючи ся о п. Н. Коли старовина вôдповѣла, що у неи нѣхто не мешкає, панокъ увôйшовъ собѣ до покою и усѣвши, спытавъ ся, чи она не боить ся, бо теперь всюды крадуть. Панѣ К. вôдповѣла, що зовсѣмъ не боить ся. „А щобы вы, панѣ, сказали, якъ бы хто взявъ отъ такъ отсю срѣбну цукорницю и срѣбнѝ ложки?...." и се кажучи забравъ сѝ рѣчи. Панѣ К. розсмѣялась на сей „жартъ" а тымчасомъ панокъ, дôставши ся до дверей, махнувъ зъ забраными рѣчами ажь тамъ, де перець росте, закимъ ще старовина опамяталась, що упала жертвою зухвалого злодѣя.

— **Середно-европейскій часъ**, заведеный на нашихъ зелѣзницяхъ державныхъ, урядахъ почтовыхъ и телеґрафічныхъ, намѣряє запровадити краковскій маґістратъ також и на годинникахъ мѣскихъ, и въ тôй справѣ запытувавъ ся вже тамошнои стаціи астрономічнои о пораду. За примѣромъ Кракова пôдуть може и другѝ мѣста а тогди будемо мати всюды однаковый часъ.

— **Нещасливый выпадокъ**. Въ Яблоници (коло Надвôрнои) дня 6 с. м. застрѣливъ нехотячи жандармъ Рымаровичь зъ Микуличина, жидôвочку, доньку яблоницкого жида Мошка Єнґельштайна. Власти розвели въ тôй справѣ слѣдство.

— **Жѣноче оружіє**. Въ однôй робôтни кравецкôй въ Перемышли поперечились двѣ панны о прикметы якогось молодця. Суперечка була такъ горяча, що вкôнци одна зъ нихъ вбила своѣй противници въ лице голку по саме ушко. Лѣкарь узнавъ ушкодженє за тяжке, бо голка проколола очный нервъ, черезъ що цѣла справа опре ся мабуть ажь о судъ.

— **Смерть вôдъ грошей**. Въ Пізоленцо померъ нагло оденъ Французъ въ зелѣзничôмъ возѣ пôдчасъ подорожи, котрый мавъ при собѣ 40.000 франкôвъ въ золотѣ, котрѝ обложивъ собѣ довкола тѣла пôдъ одѣнемъ. Лѣкарѣ орекли, що причиною смерти були грошѣ, котрѝ своимъ тягаромъ обтискали дуже жолудокъ Француза и тымъ способомъ позбавили єго житя.

Господарство, промыслъ и торговля.

Торгъ збôжемъ.

13 Падолиста	Львôвъ	Терно-пôль	Пôдволо-чиска	Ярославъ
Пшениця	10·65 11 40	10·50 11·30	10·50 11·50	10·75 11·50
Жито	9·30 10 —	9 — —9 70	9·— —9·85	9 30 10.—
Ячмѣнь	6 58—8 —	6·50—7 50	6 40—7.50	6·75—8·—
Овесъ	7·— —7·50	6 80—7 25	—·— —·—	7·— —7·50
Горохъ	6 25 10 —	6 25 9 —	6·25 10·—	6·50 10·—
Выка	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—
Рѣпакъ	13.—13 50	13·—13 50	13·—13·25	13 25 13 75
Хмель	55·—60 —	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—
Конюшина чер.	42·—55 —	41 —54 —	45·—55·—	45·—55·—
Конюшина бѣла	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—
Оковита	19·70 20·50	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ вôдъ 19·70 до 20·50 зл.

Жито пошукує ся.

Хмель вôдъ 55·— до 60·— за 56 кильо.

Телеграмы.

Вѣдень 13 падолиста. Є. Вел. Цѣсарь выѣхавъ вчера вечеромъ о пôвъ до девятои години по Ґеделе и верне 18 с. м. назадъ до Вѣдня.

Шербурґъ 13 падолиста. Въ вôдповѣди на телеґраму бурмѣстра надôславъ царь телеґрафічну подяку, въ котрôй каже, що дружне принятє россійскихъ кораблѣвъ въ шербурґскôмъ портѣ выкликало въ нѣмъ чувства вдячности.

Монаховъ 13 падолиста. Жена кн. Людвика померла.

Берлинъ 13 падолиста. Бюро Вольфа дôстало зъ Петрополіса изъ спеціяльного жерела вѣсть, що бразилійска провінція Ріо-Ґранде до Усль вôддѣлилася вôдъ Бразиліи и оголосила ся окремою державою.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ"

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручаe:

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо эафльегмленя, остроты крови, недокровности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный и дестильованый. До набутя въ бутелькахъ по 60 и 0 кр.

❊ КАЛЕНДАРЬ ЗДОРОВЛЯ ❊

на рôкъ 1892,

выданый въ польскôмъ языцѣ мѣсячій календаріюмъ греческе и латиньске, богато илюстрованый, повенъ цѣкавыхъ розправъ, дотычачихъ збереженя здоровля, посылаe

ЛЕОПОЛЬДЪ ЛѢТЫНЬСКІЙ,

у Львовѣ, Пекарска 21,

franco за надôсланьемъ 55 кр. а- в.

Перша краєва фабрика товарôвъ плятерованыхъ, зовимыхъ **хиньске срѣбло**

Гербата россійска. | Самовары Тульскі.

ЯКУБОВСКІЙ & ЯРРА

Львôвъ, Ринокъ ч. 37. Краковъ, Ринокъ ч. 26.

поручають:

Предметы служачі до ужитку церковного и домового, ôдповѣдні на **выправы слюбні, подарунки**, у великôмъ выборѣ **по приступныхъ цѣнахъ.**

Репарацiи, срѣбленя и золоченя всѣхъ въ се званье входячихъ предметôвъ, **тревало и дешево.**

☛ **Цѣнники на жаданье оплатно, опакованье безплатно.** ☚ 1—1.

Нервотонъ.

Средство домове помôчне у многихъ боляхъ, ревматизмахъ, ломаняхъ, исхіасъ и паралижахъ.

Цѣна фляшки: 40 кр.

Подяка. Добротвôръ, 13 марта 1891.

Вп. Брониславъ Виткевичъ, аптикарь, Львôвъ-Пôдзамче.

Передъ кôлькома лѣтами черезъ апоплєксію утративъ я силу въ правôй руцѣ, що тымъ тяжше мя дôткнуло, що зъ причины того мусѣвъ я покинути выгôдне мѣсце яко официялистъ приватный и зôставати зъ моєю родиною безъ найменшои помочи.

Въ моихъ терпѣняхъ уживавъ я найрозличнѣйшихъ средствъ, які менѣ тôлько раджено, но все на дармо.

Доперва уживанье черезъ довшій часъ **„Нервотону"**, препоручуваного въ анонсахъ **„Календаря здоровля Леопольда Литыньского"**, доказало чуда! Ото теперь рушаю рукою якъ давнѣйше. Дякую Вамъ Пане, що своимъ чудеснымъ средствомъ стали вы найбôльшимъ добродѣємъ терпячихъ людей. Антоній Новаковскій.

Грудні зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.

Цѣна фляшки 20 кр.

Спроваджувати можна лише ôдъ:

Бронислава Виткевича,

аптикаря у Львовѣ, ул. Жовкôвска (*коло рампы*).

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГИПОТЕЧНОГО

купуe и спродаe

ВСЯКІ ЕФЕКТА И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшомъ, не числячи жадной провизіи.

Яко добру и певну льокацію поручаe:

$4\frac{1}{2}\%$ листы гипотечні.	**4%** пожичку пропинаційну галицку.
5% листы гипотечні преміовані.	**5%** „ „ буковиньску.
5% листы гипотечні безъ преміи.	**$4\frac{1}{2}\%$** пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
$4\frac{1}{2}\%$ листы Тов. кредитового земс.	**$4\frac{1}{2}\%$** пожичку пропинацийну угорску.
$4\frac{1}{2}\%$ листы Банку краєвого.	
$4\frac{1}{2}\%$ пожичку краєву галицку.	

4% угорскі Облигаціи индемнизаційні,

котрі то паперѣ контора вымѣны Банку гипотечного всегда купуe и продаe **по цѣнахъ найкориснѣйшихъ.**

Увага: Канторъ вымѣны Банку гипотечного пріймаe ôдъ Вп. купуючихъ всякі **выльосовані, а вже платні мѣстцеві** паперѣ цѣнні, якъ такожъ **купоны за готôвку, безъ всѣлякои провизіи, а противно замѣсцеві**, лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляe новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ. за зворотомъ коштôвъ, котрі самъ поносить.

Всякого рода

ВИНА

ЛѢЧНИЧІ

дôстати можна кождого часу въ конторѣ

Льеопольда Литыньского

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

Въ Друкарни Людовôй у Львовѣ,

площадь Бернардиньска ч. 7

кождого часу набути можна руску

БИБЛІЮ

выданя Диковского въ Перемышли

зъ численными мѣдерытами,

крôмъ тому 1 (котрый цѣлкомъ вычерпаный) томъ 2, 3, 4, 5, 6 и доповняючій томъ 7. — Цѣна повысшихъ томовъ 5 зр. 50 кр. зъ пересылкою почтовою, однако поодиноко по 1 зр. 36 кр. зъ пересылкою почтовою.

Equitable.

Найбôльше Товариство асекураційне на свѣтѣ, концессіоноване въ Австріи 11 жовтня 1882 р.

Резерва для убезпеченыхъ въ Австріи мусить бути въ Австріи складана, а крôмъ того служить на покрытье убезпечень палаты Товариства у Вѣдни (Stock im Eisenplatz), вартости 2 миліонôвъ. ☚

Ґенеральна аґенція для Галичины и Буковины у Львовѣ ул. Валова ч. 3. пôдъ управленємъ И. Піепеса.

Найбôльше	Найпевнѣйше	Найкориснѣйше
Станъ убезпеки зъ концемъ р. 1890 1,801.656.182 злр. Нові интереса въ року 1890 509,565.267 злр.	Майно власне зъ концемъ р, 1890 298,109.361 миліонôвъ злр.	Резерва зыскôвъ, въ котрôй мають удѣлъ убезпеченя злр. 59,351 11

Всякі комбинаціи убезпечень на житье.

Надзвычайні користи.

НОВОУРЯДЖЕНЫЙ МАҐАЗИНЪ

В. СЦІБОРА и Е. ЯРОШЬ

Львôвъ, ул. Баторого ч. 20 (Готель Швайцарскій)

поручаe власного выробу: сорочки мужескі по 1.40, 1.70, 1.90, 2.40 зр.; Калесоны по 1 зр., 1.25, 1.50 кр.; Маншеты найлѣпшій дюжинъ: 4 зр. 40 кр.; Ковнѣрики найлѣпшій дюжинъ 2 зр. 40 кр.

Великій выбôръ наймоднѣйшихъ краватокъ. Бѣлє женьске и дитиняче зъ найлѣпшого матеріялу.

Маючи власну робôтню принимаємо всякі роботы входячі въ составъ бѣлого шитя. — Выробъ якъ найлѣпшій, цѣны низкі.

Зъ друкарнѣ Вл. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.